

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B**

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 389/2012

av den 2 maj 2012

om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004

(EUT L 121, 8.5.2012, s. 1)

Ändrad genom:

Officiella tidningen

	nr	sida	datum
► <u>M1</u> Rådets förordning (EU) nr 517/2013 av den 13 maj 2013	L 158	1	10.6.2013

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 389/2012**av den 2 maj 2012****om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 2073/2004 av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter ⁽³⁾ föreskriver ett gemensamt system där medlemsstaterna hjälper varandra och samarbetar med kommissionen för att se till att punktskattelagstiftningen tillämpas korrekt och för att bekämpa undandragande av punktskatter och den snedvridning av den inre marknaden som detta leder till. Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts och den senaste tidens utveckling är det nödvändigt att ändra förordningen på flera punkter. Med tanke på det stora antal ändringar som är nödvändiga bör förordningen av tydlighetsskäl ersättas med en ny förordning.
- (2) Fullbordandet av den inre marknaden gör att det även i fortsättningen är nödvändigt med ett system för administrativt samarbete i fråga om punktskatter som omfattar alla aspekter av lagstiftningen rörande tillämpningen av punktskatter på varor som avses i artikel 1 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Yttrande av den 29 mars 2012 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 68, 6.3.2012, s. 45.

⁽³⁾ EUT L 359, 4.12.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 9, 14.1.2009, s. 12.

▼B

- (3) För att samarbetsförfarandet ska kunna bli effektivare, snabbare och billigare är det väsentligt att i större utsträckning använda informationsutbyte på elektronisk väg. Mot bakgrund av vissa framställningars återkommande natur och den språkliga mångfalden inom unionen, är det viktigt att se till att man i ökad utsträckning använder standardiserade format vid utbytet av information, så att en begäran om information kan handläggas snabbare. Dessa krav uppfylls bäst genom en mer systematisk användning av det datoriserade system som infördes genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor⁽¹⁾. Detta system erbjuder nu större möjligheter än när förordning (EG) nr 2073/2004 trädde i kraft och kommer att fortsätta att utvecklas. Medlemsstaterna bör därför vara skyldiga att använda detta system så ofta det är möjligt.
- (4) Utbyte av information i punktskattefrågor är i mycket hög grad nödvändigt för att det ska gå att få en korrekt bild av vissa personers affärer med punktskattepliktiga varor; samtidigt står det inte medlemsstaterna fritt att genomföra ospecificerade eftersökningar eller begära upplysningar som sannolikt inte är relevanta för en viss persons, en viss fastställbar grupp eller en viss kategori av personers hantering av punktskattepliktiga varor.
- (5) För att det ska gå att få en korrekt samordning av informationsflödena är det nödvändigt att behålla bestämmelserna i förordning (EG) nr 2073/2004 om att det ska finnas en enda kontaktpunkt i varje medlemsstat. Eftersom det av effektivitetsskäl kan behövas mer direkta kontakter mellan medlemsstaternas myndigheter och tjänstemän ska även bestämmelserna om delegering och utnämning av behöriga tjänstemän behållas.
- (6) För att den nödvändiga informationen ska kunna tillhandahållas i tid bör man behålla bestämmelserna i förordning (EG) nr 2073/2004 om att medlemsstaterna ska agera så fort som möjligt och senast inom en viss tidsfrist. Tidsfristen för att tillhandahålla sådan information som den tillfrågade medlemsstaten redan förfogar över bör vara kortare än standardtidsfristen.
- (7) För att effektivt kunna övervaka punktskatteförfaranden när varor flyttas gränsöverskridande, är det nödvändigt att medlemsstaterna även i fortsättningen har möjlighet att genomföra kontroller samtidigt och att tjänstemän från en medlemsstat har lov att verka på en annan medlemsstats territorium, inom ramen för det administrativa samarbetet.
- (8) Svårigheterna att delge administrativa beslut och åtgärder över gränserna bör även i fortsättningen beaktas genom att man behåller bestämmelserna i förordning (EG) nr 2073/2004 på detta område.

⁽¹⁾ EUT L 162, 1.7.2003, s. 5.

▼B

- (9) För att effektivt kunna bekämpa skattefusk bör bestämmelserna om informationsutbyte utan föregående begäran behållas. För att underlätta ett sådant utbyte bör man specificera vilka kategorier av information som obligatoriskt ska utbytas.
- (10) Medlemsstaterna bör även i fortsättningen, på frivillig basis, kunna utbyta den information som behövs för korrekt tillämpning av punktskattelagstiftningen, om denna information faller utanför de kategorier av information som automatiskt ska utbytas.
- (11) Återkoppling är en lämplig metod för att se till att kvaliteten på den information som utbyts hela tiden höjs. En ram för att kunna tillhandahålla återkoppling bör därför införas.
- (12) Medlemsstaternas elektroniska lagring av vissa specificerade uppgifter om godkännanden av ekonomiska aktörer och skatteupplag är oumbärlig för ett väl fungerande punktskattesystem och för att skattefusk ska kunna bekämpas. Lagringen möjliggör ett snabbt utbyte av dessa uppgifter mellan medlemsstaterna och automatiserad tillgång till information. Detta kan uppnås genom användning av den information som redan finns i de nationella datoriserade systemen för punktskatter, genom att utveckla riskanalyser för att förstärka den nationella informationen om ekonomiska aktörer i fråga om punktskatter och deras rörelser inom unionen, och genom att inkludera en mängd information om de skattskyldiga personerna och deras transaktioner. Eftersom förfarandena för fastställande eller uppbärande av punktskatt, liksom preskriptionstider eller andra tidsfrister, varierar i de olika medlemsstaterna är det nödvändigt att föreskriva en minimiperiod under vilken varje medlemsstat bör lagra denna information för att säkerställa ett effektivt ömsesidigt bistånd för tillämpning av punktskattelagstiftningen i gränsöverskridande situationer.
- (13) För att den information som lagras i elektroniska databaser ska vara tillförlitlig bör uppgifterna regelbundet uppdateras.
- (14) Ekonomiska aktörer bör snabbt kunna få de bekräftelser som är nödvändiga för att punktskattepliktiga varor ska kunna flyttas. Via ett centralt register hos kommissionen, där all information i de nationella databaserna matas in, bör de ges möjlighet att på elektronisk väg få bekräftat huruvida ett punktskattnummer är giltigt.
- (15) Nationella banksekretessregler kan göra mekanismerna i denna förordning mindre effektiva. Medlemsstaterna bör därför inte kunna vägra att lämna ut information enbart med stöd av sådana regler.

▼B

- (16) Denna förordning bör inte påverka, utan komplettera, andra åtgärder som antagits på unionsnivå för att bekämpa oegentligheter och fusk på punktskatteområdet.
- (17) Av tydlighetsskäl finns det anledning att i denna förordning bekräfta att när information eller dokument erhålls med tillstånd av eller på begäran av en rättslig myndighet ska överlämnandet av informationen eller dokumenten till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat godkännas av den rättsliga myndigheten om detta krävs enligt lagstiftningen i den överlämnande medlemsstaten.
- (18) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾, reglerar den behandling av personuppgifter som medlemsstaterna genomför inom ramen för denna förordning. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾ reglerar kommissionens behandling av personuppgifter enligt den här förordningen.
- (19) Informationsutbyte med tredjeländer har visat sig underlätta en korrekt tillämpning av punktskattelagstiftningen och bör därför behållas. I direktiv 95/46/EG fastställs särskilda villkor för överlämnande av information till tredjeländer, vilka medlemsstaterna måste uppfylla.
- (20) För att denna förordning ska kunna tillämpas effektivt kan det bli nödvändigt att begränsa vissa av de rättigheter och skyldigheter som fastställs i direktiv 95/46/EG, närmare bestämt de rättigheter som anges i artiklarna 10, 11.1, 12 och 21 i det direktivet, för att skydda medlemsstaternas viktiga ekonomiska och finansiella intressen, med tanke på de förlorade intäkter som medlemsstaterna kan drabbas av och den stora betydelse som den information som omfattas av denna förordning har för att effektivt kunna bekämpa skattebedrägeri. Med tanke på behovet att säkerställa bevis i fall av misstänkta oegentligheter avseende skatt eller skattebedrägeri och för att undvika att en korrekt bedömning av efterlevnaden av punktskattelagstiftningen hindras kan det bli nödvändigt att begränsa den dataregisteransvariges förpliktelser och den registrerade personens rättigheter när det gäller tillhandahållande av information, tillgång till uppgifter och offentliggörande av personuppgiftshandtering i samband med utbytet av personuppgifter enligt denna förordning. Medlemsstaterna bör vara skyldiga att tillämpa sådana begränsningar i den mån de är nödvändiga och proportionerliga.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

▼B

- (21) För att kunna säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av vissa artiklar i denna förordning och för att beskriva de viktigaste kategorierna av uppgifter som kan utbytas av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning, bör kommissionen ges genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (22) Granskningsförfarandet bör användas för antagandet av dessa genomförandeakter, eftersom de är åtgärder med allmän räckvidd i den mening som avses i artikel 2.2 a i förordning (EU) nr 182/2011.
- (23) Det är nödvändigt att övervaka och utvärdera hur denna förordning fungerar. Medlemsstaterna bör därför inhämta statistik och andra upplysningar och kommissionen bör utarbeta regelbundna rapporter.
- (24) Eftersom målet med denna förordning, nämligen att förenkla och stärka det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna, vilket kräver en harmoniserad strategi, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva utan på grund av den enhetlighet och effektivitet som krävs bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (25) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som anges i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd av personuppgifter (artikel 8). Mot bakgrund av de gränser som fastställs i denna förordning går behandlingen av sådana uppgifter som sker inom ramen för denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt och proportionerligt för syftet att skydda medlemsstaternas legitima skatteintressen.
- (26) Förordning (EG) nr 2073/2004 bör upphävas.
- (27) Europeiska datatillsynsmannen har hörts och har antagit ett yttrande ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Yttrande av den 18 januari 2012.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

*Artikel 1***Syfte och tillämpningsområde**

1. I denna förordning fastställs villkoren för hur de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna för tillämpningen av punktskattelagstiftningen ska samarbeta med varandra och med kommissionen för att kunna säkerställa att denna lagstiftning iakttas. I detta syfte fastställs regler och förfaranden som gör det möjligt för medlemsstaternas behöriga myndigheter att samarbeta och, på elektronisk väg eller på andra sätt, utbyta all information som är nödvändig för att se till att punktskattelagstiftningen tillämpas korrekt.
2. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen i medlemsstaterna av reglerna om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.
3. Den ska inte heller hindra fullgörandet av eventuella mer omfattande skyldigheter i fråga om ömsesidigt bistånd som kan följa av andra rättsliga instrument, inbegripet bilaterala eller multilaterala avtal.

*Artikel 2***Definitioner**

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. behörig myndighet: den myndighet som utsetts i enlighet med artikel 3.1.
2. begärande myndighet: det centrala kontaktkontoret för punktskatter i en medlemsstat, eller varje kontaktorgan eller behörig tjänsteman i en medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.
3. tillfrågad myndighet: det centrala kontaktkontoret för punktskatter, eller varje kontaktorgan eller behörig tjänsteman i en medlemsstat som tar emot en begäran om bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.
4. punktskattekontor: alla kontor varifrån de formaliteter som fastställs genom punktskattereglerna kan genomföras.
5. händelsestyrt automatiskt informationsutbyte: systematiskt överlämnande, utan föregående begäran, av på förhand strukturerad information allteftersom denna information blir tillgänglig, med undantag av det informationsutbyte som föreskrivs i artikel 21 i direktiv 2008/118/EG.
6. regelbundet automatiskt informationsutbyte: systematiskt överlämnande, utan föregående begäran, av på förhand strukturerad information, med i förväg fastställda regelbundna mellanrum.

▼B

7. spontant informationsutbyte: sådant sporadiskt överlämnande av information, utan föregående begäran, till en annan medlemsstat, som inte omfattas av punkterna 5 eller 6 eller av artikel 21 i direktiv 2008/118/EG.
8. datoriserat system: det datoriserade system för övervakning av flyttningar av punktskattepliktiga varor som inrättats genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om flyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor ⁽¹⁾.
9. person: en fysisk person, en juridisk person, en sammanslutning av personer som inte har en juridisk persons rättsställning, men som enligt unionsrätten eller nationell rätt har befogenhet att utföra rättshandlingar och varje annan juridisk konstruktion, oavsett slag eller form, och oberoende av om den har status som juridisk person.
10. ekonomisk aktör: en person som i sin näringsverksamhet är involverad i verksamhet som omfattas av punktskattelagstiftningen, oavsett om denne är godkänd att göra det eller inte.
11. på elektronisk väg: användning av varje form av elektronisk utrustning för behandling (inbegripet överföring och komprimering) och lagring av information, inklusive det datoriserade system som definieras i punkt 8.
12. punktskattenummer: det identifieringsnummer som medlemsstaterna i punktskattesyfte tilldelat ekonomiska aktörer och platser i de register som avses i artikel 19.1 a och b.
13. flyttning inom unionen av punktskattepliktiga varor: flyttning mellan två eller flera medlemsstater av punktskattepliktiga varor inom ramen för uppskovsförfarande, i den mening som avses i kapitel IV i direktiv 2008/118/EG, eller av punktskattepliktiga varor som frisläppts för konsumtion, i den mening som avses i kapitel V avsnitt 2 i direktiv 2008/118/EG.
14. administrativ utredning: alla kontroller, utredningar eller övriga åtgärder som de behöriga myndigheterna för tillämpningen av punktskattelagstiftningen genomför för att fullgöra sina skyldigheter att se till att den lagstiftningen tillämpas korrekt.
15. CCN/CSI-nätet: den gemensamma plattform som bygger på Gemensamma kommunikationsnätet (CCN) och Gemensamma systemgränssnittet (CSI), som unionen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter inom området tull och beskattning.
16. punktskatter: de skatter som avses i artikel 1.1 i direktiv 2008/118/EG.

⁽¹⁾ EUT L 162, 1.7.2003, s. 5.

▼B

17. dokument om ömsesidigt administrativt bistånd: ett dokument som utarbetats med hjälp av det datoriserade systemet och används för utbyte av information enligt artikel 8, 15 eller 16 och för uppföljning enligt artikel 8 eller 16.
18. reservdokument om ömsesidigt administrativt bistånd: ett dokument i pappersform för utbyte av information enligt artikel 8 eller 15, om det datoriserade systemet inte är tillgängligt,
19. samtidig kontroll: samordnade kontroller av en ekonomisk aktörs eller närstående personers efterlevnad av punktskattelagstiftningen som utförs av två eller flera medlemsstater med gemensamma eller kompletterande intressen.

*Artikel 3***Behöriga myndigheter**

1. Varje medlemsstat ska utse den behöriga myndighet i vars namn denna förordning ska tillämpas. Medlemsstaten ska utan dröjsmål meddela kommissionen vilken myndighet som utsetts och varje eventuell ändring.

▼M1

Kroatien ska senast den 1 juli 2013 underrätta kommissionen om sin behöriga myndighet.

▼B

2. Kommissionen ska sammanställa en förteckning över de behöriga myndigheterna och offentliggöra denna information i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 4***Centrala kontaktkontor för punktskatter och kontaktorgan**

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska utse ett centralt kontaktkontor för punktskatter, som ska tilldelas huvudansvaret för kontakterna med övriga medlemsstater i fråga om administrativt samarbete angående punktskattelagstiftningen. Den ska underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaternas behöriga myndigheter om detta.

Det centrala kontaktkontoret kan även utses att ansvara för kontakterna med kommissionen vid tillämpningen av denna förordning.

2. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får, utöver det centrala kontaktkontoret, utse kontaktorgan med behörighet som tilldelats enligt dess nationella lagstiftning eller praxis att direkt utbyta information på grundval av denna förordning.

Det centrala kontaktkontoret ska se till att förteckningen över dessa organ hålls uppdaterad och ställs till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

▼B*Artikel 5***Behöriga tjänstemän**

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får dessutom på villkor som medlemsstaten fastställer utse behöriga tjänstemän som direkt kan utbyta information på grundval av denna förordning.

Den behöriga myndigheten får begränsa räckvidden av tjänstemännens befogenheter.

Det centrala kontaktkontoret för punktskatter ska ansvara för att förteckningen över behöriga tjänstemän uppdateras och ställs till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

2. De tjänstemän som utbyter information enligt artiklarna 12 och 13 ska anses vara behöriga tjänstemän för tillämpningen av dessa artiklar i enlighet med de villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna.

*Artikel 6***Det centrala kontaktkontorets, kontaktorgans och behöriga tjänstemäns skyldigheter**

1. Det centrala kontaktkontoret för punktskatter ska ha huvudansvaret för informationsutbyte om flyttning av punktskattepliktiga varor mellan medlemsstater och ska framför allt ha huvudansvaret för

- a) utbyte av information enligt artikel 8,
- b) överlämnandet av delgivningar om administrativa beslut och åtgärder som begärs av medlemsstaterna enligt artikel 14,
- c) obligatoriskt informationsutbyte enligt artikel 15,
- d) frivilligt spontant informationsutbyte enligt artikel 16,
- e) tillhandahållande av återkoppling om uppföljningsåtgärder enligt artiklarna 8.5 och 16.2,
- f) utbyte av information lagrad i den elektroniska databas som avses i artikel 19,
- g) tillhandahållandet av statistik och annan information enligt artikel 34.

2. När kontaktorgan eller behöriga tjänstemän skickar eller tar emot en begäran om bistånd eller ett svar på en sådan begäran, ska de informera det centrala kontaktkontoret för punktskatter i sin medlemsstat i enlighet med de villkor som denna fastställer.

▼B

3. Om ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman tar emot en begäran om bistånd som kräver åtgärder utanför deras territoriella eller operativa område, ska de omedelbart överlämna denna begäran till det centrala kontaktkontoret för punktskatter i sin medlemsstat och informera den begärande myndigheten om detta. I ett sådant fall ska den tidsfrist som avses i artikel 11 börja löpa dagen efter det att begäran om bistånd överlämnats till det centrala kontaktkontoret och till den behöriga tjänstemannen vid det ansvariga kontaktorganet, dock senast en vecka efter mottagandet av den begäran som avses i första stycket i denna punkt.

*Artikel 7***Information eller dokument som erhållits med tillstånd av eller på begäran av den rättsliga myndigheten**

1. Överlämnande till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat av information eller dokument som erhållits av en behörig myndighet med tillstånd av eller på begäran av en rättslig myndighet ska omfattas av ett förhandstillstånd från den rättsliga myndigheten om detta krävs enligt nationell lag.

2. Om den rättsliga myndigheten i samband med en begäran om information vägrar den tillfrågade myndigheten ett sådant tillstånd ska den senare informera den begärande myndigheten om detta i enlighet med artikel 25.5.

KAPITEL II

SAMARBETE PÅ BEGÄRAN

*Artikel 8***Den tillfrågade myndighetens allmänna skyldigheter**

1. Den tillfrågade myndigheten ska på begäran av den begärande myndigheten överlämna den information som är nödvändig för att se till att punktskattelagstiftningen tillämpas korrekt, inklusive information som gäller ett eller flera enskilda fall, särskilt när skattepliktiga varor flyttas inom unionen.

2. För att kunna lämna den information som avses i punkt 1 ska den tillfrågade myndigheten låta genomföra de administrativa utredningar som behövs för att få fram informationen.

3. Den begäran som avses i punkt 1 får innehålla en motiverad begäran om en särskild administrativ utredning. Om den tillfrågade myndigheten beslutar att det inte behövs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta beslut.

4. För att erhålla den begärda informationen eller genomföra den begärda administrativa utredningen, ska den tillfrågade myndigheten, eller den administrativa myndighet som den hänskjuter ärendet till, förfara som om den agerade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet i den egna medlemsstaten.

▼B

5. Den tillfrågade myndigheten får begära att den begärande myndigheten ger återkoppling om de uppföljningsåtgärder som den begärande medlemsstaten har vidtagit till följd av den information som överlämnats. När en sådan begäran görs ska den begärande myndigheten, utan att detta påverkar sekretess- och dataskyddsbestämmelserna i den medlemsstat där den är verksam, så snart som möjligt överlämna denna återkoppling, under förutsättning att detta inte lägger en oproportionerligt stor börda på myndigheten.

*Artikel 9***Hur begäran och svaret ska vara utformade**

1. En begäran om information eller administrativa utredningar enligt artikel 8 och svaret på en sådan begäran, ska utbytas med hjälp av dokument om ömsesidigt administrativt bistånd, med förbehåll för punkt 4 i den här artikeln.

Om det datoriserade systemet inte är tillgängligt ska ett reservdokument om ömsesidigt administrativt bistånd användas i stället för dokumentet om ömsesidigt administrativt bistånd.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa

- a) hur dokument om ömsesidigt administrativt bistånd ska se ut och vad de ska innehålla,
- b) regler och förfaranden för utbyte av dokument om ömsesidigt administrativt bistånd,
- c) utformningen av och innehållet i reservdokumentet om ömsesidigt administrativt bistånd,
- d) regler och förfaranden för användning av reservdokument om ömsesidigt administrativt bistånd.

Kommissionen får även anta genomförandeakter för att fastställa hur den återkoppling som avses i artikel 8.5 ska se ut och vad den ska innehålla.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

3. Varje medlemsstat ska avgöra i vilka situationer det datoriserade systemet får betraktas som otillgängligt.

4. När det inte är praktiskt möjligt att använda dokumentet om ömsesidigt administrativt bistånd, kan informationsutbytet undantagsvis helt eller delvis genomföras med hjälp av andra medel. I sådana situationer ska informationen åtföljas av en förklaring till varför det inte var praktiskt möjligt att använda dokumentet om ömsesidigt bistånd.

*Artikel 10***Tillhandahållande av dokument**

1. Oavsett innehåll ska de dokument som ska tillhandahållas enligt artikel 8 bifogas det dokument om ömsesidigt administrativt bistånd som avses i artikel 9.1.

▼B

Om detta emellertid är omöjligt eller opraktiskt ska dokumenten tillhandahållas på elektronisk väg eller på annat sätt.

2. Den tillfrågade myndigheten ska endast vara skyldig att lämna ut originalhandlingar om sådana handlingar är nödvändiga för det syfte som den begärande myndigheten eftersträvar, och om detta utlämnande inte strider mot tillämpliga bestämmelser i den tillfrågade myndighetens medlemsstat.

*Artikel 11***Tidsfrister**

1. Den tillfrågade myndigheten ska lämna den information som avses i artikel 8 så snart som möjligt och senast tre månader efter att begäran mottagits.

Om den tillfrågade myndigheten redan förfogar över denna information ska tidsfristen emellertid vara en månad.

2. För vissa särskilda kategorier av fall kan den tillfrågade och den begärande myndigheten komma överens om andra tidsfrister än de som anges i punkt 1.

3. Om den tillfrågade myndigheten inte kan svara på en begäran inom den tidsfrist som föreskrivs i punkt 1, ska den inom en månad med hjälp av ett dokument om ömsesidigt administrativt bistånd underätta den begärande myndigheten om skälen till att tidsfristen inte kan iaktas och ange när den förväntas kunna svara på begäran.

*Artikel 12***Tjänstemän från andra medlemsstater och deras medverkan i administrativa utredningar**

1. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som vederbörligen bemyndigats av den begärande myndigheten närvara vid de administrativa myndigheternas kontor i den tillfrågade medlemsstaten, eller varje annan plats där dessa myndigheter utför sina uppgifter, i syfte att utbyta den information som är nödvändig för att se till att punktskattelagstiftningen tillämpas korrekt.

Om den begärda informationen finns i dokumentation som den tillfrågade myndighetens tjänstemän har tillgång till, ska tjänstemännen vid den begärande myndigheten få kopior av denna dokumentation.

2. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som utsetts av den begärande myndigheten närvara under de administrativa utredningar som utförs på den tillfrågade medlemsstatens territorium i syfte att utbyta den information som är nödvändig för att se till att punktskattelagstiftningen tillämpas korrekt.

▼B

Om en sådan överenskommelse görs ska den begärande myndighetens tjänstemän få tillträde till samma lokaler och tillgång till samma handlingar som den tillfrågade myndighetens tjänstemän, genom förmedling av dessa tjänstemän och endast för att genomföra den administrativa utredningen. Tjänstemän från den begärande myndigheten ska endast bedriva utredningar eller ställa frågor efter godkännande och under övervakning av tjänstemän från den tillfrågade myndigheten. De ska inte utöva de kontrollbefogenheter som tillkommer tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten.

3. De tjänstemän från den begärande myndigheten som uppehåller sig i en annan medlemsstat i enlighet med punkterna 1 och 2 ska alltid kunna uppvisa en skriftlig fullmakt där deras identitet och officiella behörighet anges.

*Artikel 13***Samtidiga kontroller**

1. För att kunna utbyta den information som är nödvändig för att se till att punktskattelagstiftningen tillämpas korrekt, får två eller flera medlemsstater, på grundval av en riskanalys, komma överens om att, var och en på sitt eget territorium, genomföra samtidiga kontroller av situationen i fråga om punktskatt för en eller flera ekonomiska aktörer eller andra personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse, när de anser att sådana kontroller skulle vara mer effektiva än kontroller som utförs av endast en medlemsstat.

2. För att ta initiativ till en samtida kontroll i enlighet med punkt 1 ska den behöriga myndigheten i en medlemsstat lägga fram ett förslag till de behöriga myndigheterna i övriga berörda medlemsstater.

I förslaget ska myndigheten

- a) specificera de ärenden som föreslås bli föremål för samtidiga kontroller,
- b) identifiera varje person som föreslås bli föremål för en sådan kontroll,
- c) ange de skäl som motiverar en gemensam kontroll,
- d) specificera den tidsperiod under vilken sådana kontroller är tänkta att genomföras.

3. De behöriga myndigheter som mottar ett förslag som avses i punkt 2 ska bekräfta att de önskar delta i den samtidiga kontrollen eller, så snart som möjligt men senast inom en månad från mottagandet av förslaget, meddela sitt motiverade avslag till den behöriga myndighet som har lagt fram förslaget.

4. Varje behörig myndighet som deltar i en samtidig kontroll ska utse en företrädare med ansvar för att övervaka och samordna kontrollerna.

▼B

5. Efter genomförandet av en samtidig kontroll ska de behöriga myndigheterna utan dröjsmål underrätta de övriga medlemsstaternas kontaktkontor för punktskatter om eventuella metoder eller förfaranden som upptäckts vid den samtidiga kontrollen och som används eller misstänks ha använts för att kringgå punktskattelagstiftningen, om sådan information kan vara av särskilt intresse för andra medlemsstater.

*Artikel 14***Begäran om delgivning av administrativa beslut och åtgärder**

1. På begäran av den begärande myndigheten ska den tillfrågade myndigheten, i enlighet med tillämpliga regler om motsvarande delgivning i den egna medlemsstaten, delge mottagaren alla beslut och åtgärder som har vidtagits av de administrativa myndigheterna i den begärande medlemsstaten beträffande tillämpningen av punktskattelagstiftningen.

2. En sådan begäran om delgivning som avses i punkt 1 ska innehålla uppgift om anledningen till det beslut eller den åtgärd som ska delges och ska innehålla namn, adress och all annan information som är av betydelse för att identifiera mottagaren.

3. Den tillfrågade myndigheten ska utan dröjsmål underrätta den begärande myndigheten om hur den begäran om delgivning som avses i punkt 1 har behandlats, och meddela vilken dag beslutet eller åtgärden delgavs mottagaren.

4. Om den tillfrågade myndigheten är oförmögen att hantera den begäran om delgivning som avses i punkt 1, ska den skriftligen underrätta den begärande myndigheten om detta senast en månad efter att begäran mottogs.

Den tillfrågade myndigheten får inte avslå en begäran på grund av innehållet i det beslut eller den åtgärd som ska delges.

5. Den begärande myndigheten ska endast göra en begäran om delgivning enligt denna artikel när den är oförmögen att göra en delgivning till mottagaren i enlighet med de regler som gäller för delgivning av de berörda instrumenten i den begärande medlemsstaten, eller när en sådan delgivning skulle leda till oproportionella svårigheter.

6. Denna artikel ska inte tillämpas på de handlingar som avses i artikel 8 i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 84, 31.3.2010, s. 1.

KAPITEL III

INFORMATIONsutBYTE UTAN FÖREGÅENDE BEGÄRAN

*Artikel 15***Obligatoriskt informationsutbyte**

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska genom regelbundet eller händelsestyrt automatiskt informationsutbyte till den behöriga myndigheten i samtliga övriga berörda medlemsstater i följande fall lämna sådan information som är nödvändig för att se till att punktskattelagstiftningen tillämpas korrekt:

- a) När en oegentlighet eller en överträdelse av punktskattelagstiftningen har förekommit eller misstänks ha förekommit i en annan medlemsstat.
- b) När en oegentlighet eller en överträdelse av punktskattelagstiftningen som har förekommit eller misstänks ha förekommit på en medlemsstats territorium kan få återverkningar i en annan medlemsstat.
- c) När det föreligger risk för fusk med eller förlust av punktskatt i den andra medlemsstaten.
- d) När punktskattepliktiga varor fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade under ett uppskovsförfarande.
- e) När det har uppstått en exceptionell situation när de punktskattepliktiga varorna flyttades inom unionen, vilken inte anges i direktiv 2008/118/EG, och denna kan påverka beräkningen av en ekonomisk aktörs skyldighet att betala punktskatt.

2. Den myndighet som har vidarebefordrat information till en annan myndighet i enlighet med punkt 1 får begära att den andra myndigheten ger återkoppling om de uppföljningsåtgärder som den vidtagit på grundval av den lämnade informationen. Om en sådan begäran görs ska den andra myndigheten, utan att det påverkar de bestämmelser om sekretess och uppgiftsskydd som gäller i den medlemsstaten, så snart som möjligt ge sådan återkoppling, förutsatt att det inte skulle leda till orimliga administrativa bördor.

3. Om den information som avses i punkt 1 rör varor som flyttas inom unionen, ska informationen överlämnas med hjälp av ett dokument om ömsesidigt administrativt bistånd, med förbehåll för punkt 4.

När det inte är praktiskt möjligt att använda detta dokument kan emellertid informationsutbytet undantagsvis helt eller delvis göras på annat sätt. I sådant fall ska informationen åtföljas av en förklaring av varför det inte var praktiskt möjligt att använda dokumentet om ömsesidigt administrativt bistånd.

4. Om det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska reservdokumentet för ömsesidigt administrativt bistånd användas i stället för det dokument som avses i punkt 3.

▼B

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa
 - a) exakt vilka kategorier av information som ska utbytas enligt punkt 1, vilka för fysiska personer ska omfatta deras förnamn, efternamn, gatuadress, postnummer, stad, medlemsstat, skattenummer eller annat identifikationsnummer, varukod eller varubeskrivning och andra relevanta personuppgifter, om dessa finns tillgängliga,
 - b) hur ofta regelbundna utbyten ska äga rum och vilka tidsgränser som ska gälla för händelsestyrda utbyten enligt punkt 1 inom varje kategori av information,
 - c) hur dokument om ömsesidigt administrativt bistånd ska se ut och vad de ska innehålla,
 - d) hur reservdokumentet om ömsesidigt administrativt bistånd ska se ut och vad det ska innehålla,
 - e) regler och bestämmelser för det utbyte av information som avses i c och d.

Kommissionen får även anta genomförandeakter för att fastställa i vilka situationer de behöriga myndigheterna får betrakta det datoriserade systemet som otillgängligt i den mening som avses i punkt 4 i denna artikel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

*Artikel 16***Frivilligt utbyte av information**

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får, utan föregående begäran, spontant utbyta sådan nödvändig information för att säkerställa korrekt tillämpning av punktskattelagstiftningen som de har kännedom om och som inte omfattas av artikel 15.

De får använda det datoriserade systemet för detta om systemet kan behandla sådan information.

2. Den myndighet som har överlämnat information till en annan myndighet enligt punkt 1 får begära att den andra myndigheten ska ge återkoppling om de uppföljningsåtgärder som den har vidtagit till följd av den information som överlämnas. Om en sådan begäran görs ska den andra myndigheten, utan att detta påverkar tillämpliga sekretess- och dataskyddsbestämmelser i den medlemsstat där den är verksam, så snart som möjligt överlämna denna återkoppling, under förutsättning att detta inte lägger en oproportionerligt stor börda på den tillfrågade myndigheten.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa
 - a) strukturen på och innehållet i dokumenten om ömsesidigt administrativt bistånd för att täcka in de vanligaste typerna av information som avses i punkt 1,

▼B

- b) regler och förfaranden för utbyte av dokument om ömsesidigt administrativt bistånd.

Kommissionen får även anta genomförandeakter för att fastställa hur den återkoppling som avses i punkt 2 ska se ut och vad den ska innehålla.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

*Artikel 17***Medlemsstaternas skyldighet att underlätta informationsutbyte utan föregående begäran**

Medlemsstaterna ska vidta de administrativa och organisatoriska åtgärder som är nödvändiga för att underlätta sådant informationsutbyte som avses i detta kapitel.

*Artikel 18***Begränsning av skyldigheter**

Medlemsstaterna ska för genomförandet av detta kapitel varken vara skyldiga att införa nya skyldigheter för personer i syfte att inhämta information eller tvingas bära oproportionerliga administrativa bördor.

KAPITEL IV

LAGRING OCH UTBYTE AV ELEKTRONISK INFORMATION OM EKONOMISKA AKTÖRER*Artikel 19***Lagring och utbyte av information om godkännanden av ekonomiska aktörer och skatteupplag**

1. Varje medlemsstat ska upprätthålla en elektronisk databas som omfattar följande register:

- a) Ett register över ekonomiska aktörer som tillhör någon av följande kategorier:
- i) Godkänd upplagshavare i den mening som avses i artikel 4 punkt 1 i direktiv 2008/118/EG.
 - ii) Registrerad mottagare i den mening som avses i artikel 4 punkt 9 i direktiv 2008/118/EG.
 - iii) Registrerad avsändare i den mening som avses i artikel 4 punkt 10 i direktiv 2008/118/EG.
- b) Ett register över lokaler godkända som skatteupplag i den mening som avses i artikel 4 punkt 11 i direktiv 2008/118/EG.

▼B

2. De register som avses i punkt 1 ska innehålla följande uppgifter:
- a) Det unika punktskattenummer som den behöriga myndigheten utfärdat för de berörda personerna eller platserna.
 - b) Namn och adress för de berörda ekonomiska aktörerna eller platserna.
 - c) Den kategori för punktskattepliktig vara (KAT) och/eller den kod för punktskattepliktig vara (PSK) som omfattas av godkännande enligt kodförteckning 11 i bilaga II till kommissionens förordning (EG) nr 684/2009 av den 24 juli 2009 om genomförande av rådets direktiv 2008/118/EG vad gäller datoriserade förfaranden för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov⁽¹⁾.
 - d) Uppgift om det centrala kontaktkontor för punktskatter eller det punktskattekontor där ytterligare information kan inhämtas.
 - e) Den dag från vilken godkännandet är giltigt, har ändrats och, i förekommande fall, upphör att gälla.
 - f) För godkända upplagshavare, det skatteupplag eller den förteckning över skatteupplag som godkännandet gäller, och om tillämpligt enligt nationell lagstiftning, en uppgift om att upplagshavaren får utelämnas uppgifter om mottagaren vid tidpunkten för avsändandet, att han får dela upp en flyttning i enlighet med artikel 23 i direktiv 2008/118/EG eller har ett godkännande om att få punktskattepliktiga varor flyttade till en direkt leveransplats i enlighet med artikel 17.2 i det direktivet.
 - g) För registrerade mottagare, om tillämpligt enligt nationell lagstiftning, en uppgift om att mottagaren har ett godkännande om att få punktskattepliktiga varor flyttade till en direkt leveransplats i enlighet med artikel 17.2 i direktiv 2008/118/EG.
 - h) För registrerade mottagare som avses i artikel 19.3 i direktiv 2008/118/EG, som inte avses i led i i denna punkt, innehållet i godkännandet vad gäller kvantiteten punktskattepliktiga varor, identiteten på avsändaren i avsändarmedlemsstaten och den tid under vilken godkännandet gäller.
 - i) För registrerade mottagare som avses i artikel 19.3 i direktiv 2008/118/EG som har tillstånd att ta emot vin från avsändare som omfattas av undantaget i artikel 40 i direktiv 2008/118/EG, innehållet i godkännandet vad gäller kvantiteten punktskattepliktiga varor och den tid under vilken tillståndet gäller. En uppgift om undantaget enligt artikel 40 i direktiv 2008/118/EG ska föras in i registret.
 - j) För skatteupplag, den godkända upplagshavaren eller förteckningen över godkända upplagshavare som har tillstånd att använda detta skatteupplag.

⁽¹⁾ EUT L 197, 29.7.2009, s. 24.

▼B

3. Det centrala kontaktkontoret för punktskatter eller ett kontaktorgan i varje medlemsstat ska se till att informationen i de nationella registren är fullständig, korrekt och aktuell.

4. Informationen i de respektive nationella register som avses i punkt 2 ska automatiskt utbytas via ett centralt register om informationen rör ekonomiska aktörer som under ett uppskovsförfarande flyttar punktskattepliktiga varor mellan medlemsstater.

Kommissionen ska driva registret som en del av ett datoriserat system på ett sätt som säkerställer att alla medlemsstater alltid erhåller en korrekt och aktuell översikt över samtliga nationella registeruppgifter.

Det centrala kontaktkontoret för punktskatter eller kontaktorgan i medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om innehållet i det nationella registret och i god tid meddela alla ändringar av innehållet.

*Artikel 20***Tillgång till och rättelse av uppgifter**

1. Kommissionen ska se till att varje person som medverkar i flyttningen av punktskattepliktiga varor mellan medlemsstater under ett uppskovsförfarande på elektronisk väg kan få en bekräftelse på huruvida de punktskattenummer som är uppförda i det centrala register som avses i artikel 19.4 är giltiga. Kommissionen ska överlämna varje begäran om rättelse av dessa uppgifter som en ekonomisk aktör inger till det centrala kontaktkontoret för punktskatter eller kontaktorgan som ansvarar för godkännandet av den ekonomiska aktören.

2. Det centrala kontaktkontoret för punktskatter eller medlemsstaternas kontaktorgan ska se till att de ekonomiska aktörerna får en bekräftelse på de uppgifter om dem som har uppförts enligt artikel 19.2 och att de kan få eventuella felaktigheter rättade.

3. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får, enligt villkor som fastställts av den medlemsstaten, låta det centrala kontaktkontoret för punktskatter eller utsedda kontaktorgan delge en bekräftelse på den information som erhållits enligt artikel 19.2.

*Artikel 21***Lagring av uppgifter**

1. Varje medlemsstat ska lagra informationen om flyttning av punktskattepliktiga varor inom unionen och uppgifterna i de nationella register som avses i artikel 19 i minst fem år från slutet av det kalenderår då flyttningen inleddes, så att denna information kan användas för de förfaranden som föreskrivs i denna förordning. Den perioden kan begränsas till tre år för information som införts i de nationella registren före den 1 juli 2012.

▼B

2. Information som inhämtats med hjälp av det datoriserade systemet ska lagras i detta system på ett sätt som gör det möjligt att i systemet hämta och bearbeta denna information för att besvara en sådan begäran om information som avses i artikel 8.

*Artikel 22***Genomförande**

Kommissionen ska anta genomförandeakter

- a) för att specificera de tekniska detaljerna för den automatiska uppdateringen av de databaser som avses i artikel 19.1 och det centrala register som avses i artikel 19.4,
- b) för att specificera regler och förfaranden om tillgång till och rättelse av uppgifter enligt artikel 20.1,

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

KAPITEL V

GEMENSAMMA VILLKOR FÖR BISTÅND*Artikel 23***Språkordning**

En begäran om bistånd, inbegripet begäran om delgivning, och bifogade handlingar får avfattas på varje språk som den tillfrågade och den begärande myndigheten kommit överens om. En översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte krävs endast om den tillfrågade myndigheten motiverar varför en sådan översättning behövs.

*Artikel 24***Servicekvalitet**

1. Kommissionen och medlemsstaterna ska se till att de delar av det datoriserade systemet som är nödvändiga för informationsutbytet enligt denna förordning fungerar, underhålls på lämpligt sätt och utvecklas ytterligare.

2. Kommissionen och medlemsstaterna ska ingå ett servicenivåavtal och komma överens om en säkerhetspolitik för det datoriserade systemet. I servicenivåavtalet ska den tekniska kvaliteten på de tjänster och kvantiteten tjänster som kommissionen och medlemsstaterna ska leverera anges, så att alla delar av det datoriserade systemet och den elektroniska kommunikationen kan fungera på ett säkert sätt och ansvarsfördelningen för systemet utvecklas ytterligare.

▼B*Artikel 25***Allmänna begränsningar av den tillfrågade myndighetens skyldigheter**

1. Den tillfrågade myndigheten ska ge den begärande myndigheten den information som begärs i enlighet med denna förordning, under förutsättning att
 - a) den begärande myndigheten har uttömt de vanliga informationskällor som den alltefter omständigheterna och utan att riskera det önskade resultatet kan använda för att skaffa den begärda informationen, och att
 - b) antalet och arten av de förfrågningar om information som görs av den begärande myndigheten inom en viss period inte innebär en oproportionerlig administrativ börda för den tillfrågade myndigheten.
2. Denna förordning ska inte innebära någon förpliktelse för den behöriga myndigheten i en medlemsstat att låta genomföra utredningar eller att lämna information, om lagstiftningen eller den administrativa praxisen i den medlemsstaten inte tillåter dess myndigheter att göra sådana utredningar eller att inhämta eller använda sådan information för den medlemsstatens egna ändamål.
3. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får vägra att tillhandahålla information, om den begärande medlemsstaten av rättsliga skäl är förhindrad att lämna liknande information.
4. Tillhandahållande av information får nekas, om det kunde leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller handelsprocess skulle röjas, eller om det gäller information vars röjande skulle strida mot den allmänna ordningen.
5. Den tillfrågade myndigheten ska underrätta den begärande myndigheten om skälen till varför en begäran om bistånd har avslagits. I statistiksyfte ska behöriga myndigheter dessutom en gång om året underrätta kommissionen om de olika kategorier skäl som har använts för att avslå begäran.
6. Punkt 2, 3 eller 4 ska inte i något fall tolkas som en tillåtelse för den begärande myndigheten att vägra att tillhandahålla information enbart av det skälet att informationen innehas av en bank eller annan finansiell institution, en förvaltare eller en person som uppträder som befullmäktigad eller förvaltare, eller på grund av att informationen avser ägarintressen för en person.

*Artikel 26***Kostnader**

Medlemsstaterna ska ömsesidigt avskriva alla krav på ersättning för kostnader för att tillämpa denna förordning, med undantag för krav som rör avgifter som har betalats till experter.

▼B*Artikel 27***Minimibelopp**

1. En begäran om bistånd får villkoras med ett lägsta tröskelvärde som grundas på den punktskatt som eventuellt ska betalas.
2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att specificera det tröskelvärde som avses i punkt 1 i denna artikel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

*Artikel 28***Sekretess, dataskydd och användning av den information som tillhandahållits enligt denna förordning**

1. All information som medlemsstater tillhandahållit eller inhämtat i enlighet med denna förordning, eller all information som en tjänsteman, annan anställd eller entreprenör har haft tillgång till under utförandet av sina arbetsuppgifter, ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande information ges enligt lagstiftningen i den mottagande medlemsstaten.
2. Den information som avses i punkt 1 får användas för
 - a) fastställande av beskattningsunderlaget för punktskatt,
 - b) uppbörd eller administrativ kontroll av punktskatter,
 - c) kontroll av flyttning av punktskattepliktiga varor,
 - d) riskanalys på punktskatteområdet,
 - e) utredningar på punktskatteområdet,
 - f) fastställande av andra skatter, pålagor, tullar och avgifter vilka omfattas av artikel 2 i direktiv 2010/24/EU.

Den behöriga myndigheten i den medlemsstat som tillhandahåller informationen ska emellertid tillåta att den utnyttjas för andra ändamål i den begärande myndighetens medlemsstat, om informationen får användas för liknande ändamål enligt lagstiftningen i den tillfrågade myndighetens medlemsstat.

I den utsträckning det är tillåtet enligt nationell lagstiftning och utan att det inverkar på tillämpningen av artikel 1.2 får den information som avses i punkt 1 i den här artikeln användas i samband med rättsliga eller administrativa förfaranden som kan leda till sanktioner och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen, utan att det påverkar tillämpningen av allmänna regler om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden.

▼B

3. Om den begärande myndigheten anser att den information den har mottagit från den tillfrågade myndigheten är användbar för den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, får den vidarebefordra informationen till den myndigheten. Den ska underrätta den tillfrågade myndigheten om detta.

Den tillfrågade myndigheten får ställa som villkor för överlämnande av information till en annan medlemsstat att myndigheten i förväg ska ha samtyckt till detta.

4. Medlemsstaternas hantering av personuppgifter enligt denna förordning ska omfattas av nationella bestämmelser om genomförande av direktiv 95/46/EG.

För att korrekt kunna tillämpa denna förordning ska medlemsstaterna begränsa räckvidden för de skyldigheter och rättigheter som avses i artiklarna 10, 11.1, 12 och 21 i direktiv 95/46/EG endast i den mån detta är nödvändigt för att skydda de intressen som avses i artikel 13.1 e i det direktivet. Dessa restriktioner ska stå i proportion till intresset i fråga.

*Artikel 29***Tillgång till information med kommissionen bemyndigande**

Personer som bemyndigats av kommissionen får ges tillgång till den information som avses i artikel 28.4 endast i den mån detta är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av CCN/CSI-nätet och för driften av det centrala registret.

Sådana personer har tystnadsplikt. Den information som de ges tillgång till omfattas av skyddet för personuppgifter enligt förordning (EG) nr 45/2001.

*Artikel 30***Den erhållna informationens bevisvärde**

De rapporter, intyg och andra handlingar, eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana, som överlämnats av den behöriga myndigheten i en medlemsstat till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i enlighet med denna förordning får åberopas som bevismaterial av behöriga instanser i den andra medlemsstaten, på samma villkor som gäller för motsvarande handlingar som överlämnats av en annan myndighet i den andra medlemsstaten.

*Artikel 31***Skyldighet att samarbeta**

1. För tillämpningen av denna förordning ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att

- a) säkerställa effektiv intern samordning mellan de myndigheter som avses i artiklarna 3–5,
- b) upprätta direkt samarbete mellan de myndigheter som särskilt bemyndigats för den samordning som avses i led a i denna punkt,

▼B

c) se till att det system för informationsutbyte som föreskrivs i denna förordning fungerar på ett smidigt sätt.

2. Kommissionen ska utan dröjsmål till varje medlemsstats behöriga myndighet vidarebefordra all information som är nödvändig för att punktskattelagstiftningen ska kunna tillämpas korrekt, som den tar emot och som den har möjlighet att tillhandahålla.

*Artikel 32***Förbindelser med tredjeland**

1. När en medlemsstats behöriga myndighet erhåller information från ett tredjeland, får denna vidarebefordra den informationen till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som kan vara intresserade av den, och i synnerhet till de behöriga myndigheter som begär detta, i den mån det är tillåtet enligt gällande regler om administrativt bistånd som har överenskommit med detta särskilda tredjeland. När det ligger i unionens intresse och det sker för samma ändamål som denna förordning får sådan information även vidarebefordras till kommissionen.

2. När det berörda tredjelandet rättsligt har förbundit sig att ge det bistånd som är nödvändigt för insamling av bevismaterial för det oriktiga i en transaktion som förefaller strida mot punktskattelagstiftningen, får information som erhållits i enlighet med denna förordning vidarebefordras av den behöriga myndigheten i en medlemsstat till det tredjelandet, i enlighet med den medlemsstatens nationella lagstiftning gällande överföring av personuppgifter till tredjeländer för korrekt tillämpning av punktskatter eller liknande skatter, pålagor, tullar och avgifter som är tillämpliga i tredjelandet med samtycke från de behöriga myndigheter som lämnat informationen, i enlighet med deras nationella lagstiftning.

*Artikel 33***Bistånd till ekonomiska aktörer**

1. Myndigheterna i en medlemsstat i vilken en avsändare av punktskattepliktiga varor har sitt säte får bevilja bistånd till denna avsändare om denne inte har mottagit den mottagningsrapport som avses i artikel 24.4 i direktiv 2008/118/EG, en exportrapport som avses i artikel 25.3 i det direktivet, eller, i de situationer som avses i artikel 33.1 i det direktivet, en kopia av det följedokument som avses i artikel 34 i det direktivet.

Beviljandet av sådant bistånd innebär inte på något sätt att avsändaren befrias från sina skattemässiga skyldigheter.

2. När en medlemsstat beviljar bistånd enligt punkt 1 i den här artikeln och anser det nödvändigt att erhålla information från en annan medlemsstat, ska den begära sådan information i enlighet med artikel 8. Den andra medlemsstaten kan neka att inhämta den begärda informationen om avsändaren inte har uttömt alla de informationskällor som denne har till sitt förfogande för att erhålla bevis för att flyttningen av varor mellan medlemsstaterna har avslutats.

KAPITEL VI

UTVÄRDERING OCH SLUTBESTÄMMELSER

*Artikel 34***Utvärdering av systemet, insamling av driftstatistik och rapportering**

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska granska och utvärdera tillämpningen av denna förordning. Kommissionen ska i detta syfte regelbundet sammanfatta medlemsstaternas erfarenheter i syfte att förbättra driften av det system som inrättas genom denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen lämna följande information:

- a) All tillgänglig information om deras erfarenhet av tillämpningen av denna förordning, inklusive alla statistiska uppgifter som behövs för att utvärdera tillämpningen.
- b) All tillgänglig information om metoder eller förfaranden som använts eller antas ha använts vid överträdelser av punktskattelagstiftningen när dessa metoder eller förfaranden påvisar brister eller luckor i tillämpningen av förfaranden som anges i denna förordning.

För att kunna utvärdera hur effektivt detta system för administrativt samarbete har varit för att verkställa tillämpningen av punktskattelagstiftningen och bekämpa skattefusk på punktskatteområdet, får medlemsstaterna ge kommissionen all annan tillgänglig information utöver den information som avses i första stycket.

Kommissionen ska vidarebefordra den information den fått av medlemsstaterna till övriga berörda medlemsstater.

Skyldigheten att överlämna information och statistiska uppgifter får inte innebära en omotiverad ökning av administrativa bördor.

3. Kommissionen får hämta information direkt från de meddelanden som genereras av det datoriserade systemet i diagnostik- och statistiksyften, med förbehåll för artikel 28.

4. Den information som överlämnas av medlemsstaterna eller som hämtas av kommissionen för de ändamål som avses i punkterna 1–3 får inte innehålla individuella uppgifter eller personuppgifter.

5. För att genomföra denna artikel ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa de relevanta statistiska uppgifter som medlemsstaterna ska lämna, den information som ska hämtas av kommissionen och de statistikrapporter som ska utarbetas av kommissionen och medlemsstaterna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

*Artikel 35***Kommitté för punktskatter**

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för punktskatter som inrättats genom artikel 43.1 i direktiv 2008/118/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

*Artikel 36***Upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004**

Förordning (EG) nr 2073/2004 upphör härmed att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan till den här förordningen.

*Artikel 37***Rapportering till Europaparlamentet och rådet**

Vart femte år från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande, och särskilt på grundval av den information som tillhandahållits av medlemsstaterna, ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning.

*Artikel 38***Bilaterala avtal**

När de behöriga myndigheterna ingår avtal om bilaterala angelägenheter på de områden som omfattas av denna förordning och det inte gäller enskilda fall, ska de utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta. Kommissionen ska i sin tur underrätta övriga medlemsstaters behöriga myndigheter.

*Artikel 39***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 juli 2012.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA

Jämförelse mellan förordning (EG) nr 2073/2004 och förordning (EU) nr 389/2012

Artikelnummer i förordning (EG) nr 2073/2004	Artikelnummer i förordning (EU) nr 389/2012	Artikelnummer i förordning (EG) nr 2073/2004	Artikelnummer i förordning (EU) nr 389/2012
1	1	20	17
2	2	21	18
3	3, 4, 5, 6	22	19, 20
4	7	23	—
5	8	24	33
6	9	25	21
7	7, 10	26	34
8	11	27	32
9	11	28	9, 15, 16, 22
10	11	29	23
11	12	30	25, 27, 28
12	13	31	28, 29, 32
13	13	32	30
14	14	33	31
15	14	34	35
16	14	35	37
17	15	36	38
18	15	37	39
19	16		